

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Eulalia V. & M. 10. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

Deorum restitueret, Hermogenem misit. Hic de loco ac munere MENNAM, sed non perinde de constantiâ deiecit: ut qui resectâ fœdè à pedibus carne in sententiâ tamen perstitit, neque post erutos oculos linguamque vel à viâ virtutis excessit, vel clamare animo Christum destitit; quin cum sub noctem medicinam membris omnibus ipse Christus fecisset, & Angeli palàm se Martyri junxissent, associare etiam se Hermogenes non dubitavit, pulchrâ metamorphosi ex tyranno Episcopus urbis factus. Tot damnis mactatus Imperator ipse adfuit, Deosque & se ulturus, Hermogeni manus pedesque auferri cremarique, ipsum ventre discisso aquis mergi; MENNAM verò ex arbore, ex MENNÆ pede saxum suspendi iussit, nobile anathema. Sed ecce mortem tunc uterque, sed & postridie Maximinum iterum triumpharunt capite truncati. Ossa quoque tum-bâ ferreâ condita & in mare abjecta nauæ Angeli Byzantium deportarunt, à loci Antistite tumulanda. Ibi molliter nunc quiescunt, qui duriter olim vixerunt. *Ex Surio.*

Si tantâ curâ agitur, ut aliquanto plus vivatur, quomodo agendum est, ut semper vivatur? Et si prudentes dicuntur, qui omnibus modis agunt, ne perdant paucos dies, quàm stulti sunt qui sic vivunt, ut perdant æternum diem? S. Aug. serm. 64. de verb. Dom.

S. EULALIA V. & M. 10. Decembris.

E Merita Lusitaniæ oppidum, oppidi longè maximum decus EULALIA est virgo, quæ plures palmas quàm annos, dum vixit, numeravit. Certè annum cum vix duodecimum ageret, sæviretque in Christianos impietas, vigilem licet paren-

parentum custodiam noctis beneficio fefellit, interque Angelorum comitatum in jus ultrò ambulavit. Ibi sic rea ipsum iudicem accusare ausa est, & ejus in pios tyrannidem populo spectante & audiente multis objurgare. Quid? quòd, cum hic dictis mellitis suadere insisteret, ut ad Deos transfiret, quò dicta illa despueret, in vultum tyranni expuit; Deosque & thus Deorum, cumque his minas omnes heroo pede calcavit: flagris deinde lacera risit etiam, sanguineque suo picta velut superbè circumspexit sese: demum cum faeces ardentes admoverentur, flammam ore patulo excepit, Deoque cum animâ lætabunda transmisit. Et verò ecce testes castissimi & animi & corpuseculi! Ille, uti ipse carnifex spectavit, argenteas columbæ pennas indutus cælo se abdidit. Hoc, ut tumultus manibus responderet, prodigiosæ nives texerunt. Et erubuerunt, puto, hæ, cum candidius aliquid se, virginitatem viderunt. *Ex Prud.*

Nihil est in omnium virtutum dignitate præstantius, quàm pietas misericordiæ, & puritas castitatis. His nos præsidis specialiter instruamus, ut tamquam duabus alis elevati de terrenis mereamur esse cælestes. S. Leo serm. 4. de Pass.

S. DANIEL STYLITA. II. Decembris.

CÆlo vicinus incola DANIEL est, qui annos CXXIX. columnam habitavit, indeque tempestates, & cum his mortalia omnia generoso supercilio despexit, orci ingens terror, Superis gratissimum spectaculum. Nempe terris adeoque se altior, clientes sibi que obnoxios reges habuit. Ita Leonem filio beavit, & mortis periculo exemptum Imperatorem sibi vitam debere fecit. At